

УДК 378.1

ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Орда О.О., асистент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Більшість світових університетів мають власну стратегію інтернаціоналізації. Україна останнім часом стрімко інтегрується в європейський освітньо-культурний простір, тому інтернаціоналізація вищої освіти в Україні є незворотнім, однак нерівномірним, суперечливим і складним явищем. [1] Універсальної моделі інтернаціоналізації не існує. Існуючі регіональні та міждержавні розходження інтернаціоналізації постійно змінюються, так само як і відмінності між підходами до інтернаціоналізації, що використовуються в різних університетах. [2]

Європейський досвід переконує, що в контексті інтернаціоналізації немає єдиного шаблонного підходу, який би завжди працював. Міжнародна складова вищої освіти забезпечується поширенням власного досвіду, заохочення діалогу з питань освітньої політики, підтримки міжнародної співпраці та партнерства з метою підвищення мобільності студентів, викладачів, науковців (Еразмус+ та інші), підтримки ефективного та автономного управління університетів тощо.

Основними факторами розвитку інтернаціоналізації є інформаційні технології, посилення співробітництва, акцент на якісних результатах, підтримка державно-приватних ініціатив, зближення освіти і науки, а також підвищення узгодженості освітніх програм. [2]

Стратегія реформування вищої освіти в Україні до 2020 року передбачає виконання наступних кроків, які здійснюються в рамках Закону України «Про вищу освіту», щодо інтернаціоналізації вищої освіти в Україні [3]: забезпечення акредитації освітніх програм закладів вищої освіти (ЗВО) за участю міжнародних експертів та підтримка міжнародної

акредитації англomовних освітніх програм; запровадження системи заохочення ЗВО до розроблення та реалізації стратегії інтернаціоналізації як невід'ємної частини їх стратегічного розвитку та міжнародного співробітництва, академічної мобільності; внесення змін до законодавства з метою спрощення реалізації міжнародної двосторонньої академічної мобільності та залучення іноземців на навчання та до викладання в ЗВО України; мотивація наукових і науково-педагогічних працівників до збільшення присутності результатів досліджень у світовому та Європейському дослідницькому просторах; підтримка на конкурсних засадах вітчизняних наукових видань задля досягнення високих етичних наукових стандартів та їх включення до провідних наукометричних баз.

Інтеграція вищої освіти України до глобального освітнього простору потребує розуміння передумов, сутності, потенціалу та впливу на розвиток освіти як, в цілому, в країні, так і на рівні окремих ЗВО. Цінним при цьому постає вивчення досвіду європейських країн, зокрема окремих європейських університетів, які надають багато уваги рівню якості вищої освіти та шляхам забезпечення конкурентоздатності їх випускників на міжнародних ринках праці. Результативність впровадження стратегії інтернаціоналізації університету полягає у кількості випускників затребуваних та працевлаштованих у міжнародних компаніях, кількості міжнародних публікацій, прагнення закордонних університетів до співробітництва різних форм.

Література:

1. Ліхачов В. К. Інтернаціоналізація вищої освіти в умовах сьогоденної України / В. К. Ліхачов, Л. М. Добровольська, Т. Ю. Ляховська, О. О. Тарановська, О. Г. Макаров // - Світ медицини та біології. – 2013, - N2(37), - С. 116-117.
2. Вербицька А.В. Інтернаціоналізація як основний напрям розвитку вищої освіти. - «Young Scientist». - 2017, № 11 (51), - С. 160-163.
3. Стратегія реформування вищої освіти в Україні до 2020 року [Режим доступу: <https://mon.gov.ua>].